

SUOMEN RATSASTAJAINLIITTO RY KURINPITOLAUTAKUNTA

PÄÄTÖS 8/2025

Asia

Hevosen sopimaton kohtelu ja urheilijan epäasiallinen käytös

Vireille kurinpitolautakunnassa

Suomen Ratsastajainliitto ry:n ("SRL") hallitus on kokouksessaan 16.9.2025 päättänyt esittää vaatimuksen kurinpitotoimen aloittamisesta A:ta ja B:tä kohtaan liittyen epäiltyyn hevosen sopimattomaan kohteluun ja urheilijan epäasialliseen käytökseen.

Asian alullepanija

Suomen Ratsastajainliitto ry hallitus

Asianosaiset

A

B

Asian tausta

A on SRL:n jäsenseuran **Haukivuoren ratsastusseura 2001** ry:n jäsen (jäsennumero **██████████**). A:lla on kansallinen kilpailulisenssi sekä SRL:n valmentaja I-tason lisenssi.

B on SRL:n jäsenseuran **Eriksnäsin ratsastajat** ry:n jäsen (jäsennumero **██████████**).

Tuomariston puheenjohtaja C on 18.8.2025 tehnyt ilmoituksen H (rekisterinumero **██████████**) hevosen sopimattomasta kohtelusta ja A:n epäasiallisesta käytöksestä lastaustilanteessa Etelä-Karjalan Urheiluratsastajat ry:n 17.8.2025 järjestämässä kouluratsastuskilpailuissa Riihi-Tallilla Lappeenrannassa ja esittänyt pyynnön asian käsittelemiseksi SRL:n kurinpitolautakunnassa. Tuomariston puheenjohtaja C on antanut B:lle asiassa kirjallisen huomautuksen, joka on toimitettu B:lle sähköpostitse.

SRL:n hallitus on kokouksessaan 16.9.2025 päättänyt esittää vaatimuksen kurinpitotoimen aloittamisesta A:ta ja B:tä kohtaan asiassa ja siirtää asian kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi.

Asiassa saatu selvitys

1. Ilmoitus kurinpitotoimesta, C 18.8.2025
2. Stewardin lausunto, D 3.9.2025
3. A:n lausunto 26.8.2025
4. B:n lausunto 26.8.2025
5. E:n lausunto 8.9.2025
6. F:n lausunto 3.9.2025
7. G:n lausunto 5.9.2025
8. I:n lausunto 10.9.2025
9. A:n lisäselvitys 19.9.2025
10. A:n vastaus 16.10.2025
11. B:n vastaus 17.10.2025
12. J:n lausunto 3.11.2025
13. K:n lausunto 3.11.2025
14. L:n lausunto 11.11.2025
15. A:n lausuma 14.11.2025
16. B:n lausuma 17.11.2025

Kilpailujen tuomariston puheenjohtaja C raportoi SRL:lle 18.8.2025 tekemässään ilmoituksessa, että hän oli Etelä-Karjalan Urheiluratsastajat ry:n 17.8.2025 järjestämissä kouluratsastuskilpailuissa Riihi-Tallilla Lappeenrannassa käynyt kirjallisen keskustelun hevosen sopimattomasta kohtelusta B:n kanssa. B oli myöntänyt tapahtuman, ja C oli antanut hänelle asiasta sähköpostilla toimitetun kirjallisen huomautuksen. A:n osalta C esitti asian viemistä kurinpitolautakunnan käsittelyyn, koska tieto tilanteen vakavuudesta ja toiminnasta tuli hänen tietoonsa vasta, kun hänen toimivaltansa tuomariston puheenjohtajana oli jo päättynyt.

Kilpailujen stewardi D antoi asiasta seuraavan sisältöisen selvityksen:

"Toimin stewardina 17.8. kouluratsastuksen aluekilpailuissa (EKR) Riihitallilla. Klo 18.28 sain puhelun G:ltä, jossa hän kertoi, että lastaustilanteessa hakataan raipoilla hevosta, joka ei suostu menemään hevoskuljetusautoon. Kiiruhdin paikalle ja näin henkilön seisomassa raippa kädessään hevosen (H) vieressä lastaussillan oikealla puolella sekä toisen henkilön seisomassa hevosen vasemmalla puolella. Tämän henkilön tunnistin A:ksi. Hevosen selän yli näkyi 2 selkeää jälkeä, jotka suurella varmuudella oli lyöty raipalla. Jälkien suunnan perusteella arvioin lyöntien tulleen A:n suunnasta. Puhutuin välittömästi

tilanteeseen ja pyysin selvitystä jälkien syntyyn. A rupesi välittömästi huutamaan ja kiroilemaan sekä käski minun painua helvettiin, sillä hänen mielestään tämä tilanne sekä heidän toiminta tapansa eivät kuuluneet minulle. Tämä A:n huutaminen, kiroileminen ja sangen solvaava käytös jatkui koko paikalla oloni ajan. Lisäksi hän yltyi huutamaan solvauksia Kaakkois-Suomen aluejaoston paskasta toiminnasta sekä päätöksistä (kuulun itse myös tähän jaostoon). Pyysin häntä useaan otteeseen rauhoittumaan. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. Tässä välissä hevonen oli aivan nätisti (porkkanoilla houkutellen) suostunut menemään hevoskuljetusautoon. Tämä tapahtui kuljetusautossa sisällä olleiden ihmisten toimesta. Rupesin keskustelemaan raippa kädessä seisovan henkilön kanssa, joka ilmoitti olevansa kyseisen hevosen omistaja B. Kysyin häneltä, oliko hän lyönyt hevosta, ja hän myönsi näin toimineensa. A:n varsin aggressiivinen käytös jatkui edelleen, jolloin ilmoitin hänelle, että tulen esittämään hänelle keltaista korttia aggressiivisen, solvaavan käytöksen vuoksi. Pyysin samalla tätä toista henkilöä tulemaan mukaani kilpailun TPJ:n (C) luokse ja lähdimme pois paikalta.

Tällä tapahtumalla on useita silminnäkijöitä. Keskustelin I, F ja G nimisten henkilöiden kanssa, jotka kertoivat minulle A:n ja tämän toisen henkilön kummankin lyöneen hevosta sekä päähän, että kehoon. N (Riihitallin omistaja) oli myös tarjonnut H:lle karsinapaikkaa ja kehottanut yrittämään lastausta uudelleen seuraavana päivänä. ”

Stewardin raportissa mainittu F lausui tapahtumasta seuraavan:

”Olin tapahtuma hetkellä hevosen kanssa oman kuorma-auton takana. Kyseistä hevosta lastattiin viereiseen kuorma-autoon, jonka keula oli meidän automme perän vieressä, joten en nähnyt tilannetta täysin. Viereisen kuljetusauton luona äänitasot nousivat ja huomasin, että hevonen kieltäytyi menemästä kuorma-autoon. Tässä kohtaa suomenhevosta (en tiedä nimeä) lastattiin liinan avustuksella. Tunnistin A:n ja kysyin, tarvitsevatko he apua. En saanut tähän vastausta (en tiedä kuulivatko he vai eivät). Menin sitten takaisin. Huomasin kun hevonen pakeni autojen väliin ja yritti potkia ihmisiä, tässä kohtaa oli raippa käytössä. Tilannetta oli epämiellyttävää katsoa, koska hevonen oli selvästi hädissään, ja siksi en seurannut tarkoin. En myöskään halunnut tuijottaa, kun toisilla oli vaikeuksia lastata hevosta. Kuulin kuitenkin selviä raipan iskun ääniä. Hevonen poistui autojen väliin useampaan kertaan. Äänet ja hevosen elehdintä huolestuttivat minua. Välillä sitä talutettiin ympyrää auton päädyssä (käynnissä). Samaan aikaan näin tuomari puheenjohtajan pihalla. (Tilanne jatkui jonkin aikaa. Minun on hankala muistaa tapahtuneen kulkua tarkoin, koska tapahtuneesta on kulunut jo yli kaksi viikkoa. Siksi on vaikea nyt kuvailla tähän.)

Opettajani G tuli paikalle. Menin sanomaan hänelle, että voiko hän soittaa tästä D:lle (kilpailujen stewardi). Stewardi tuli paikalle, ennen kuin lähdin hevosen ja

ratsastajan (M) mukana verryttelyyn. Stewardin tultua paikalle tunteet kävivät kuumina ja meteli oli kova. Tuntui siltä, että A oli eniten äänessä ja osa huudoista oli mahdollisesti kohdistettu meille. Tätä en tietenkään voi varmaksi sanoa.

Paikalla olleet henkilöt:

(vieressä katsomassa oli samalla kyydillä olevaa muuta porukkaa, jotka eivät mielestäni osallistuneet toimintaan)

* harmaahiuksinen nainen (ehkä hevosen omistaja?) Hänellä oli raippa jossain vaiheessa.

* hevosen ratsastaja (kisahousut jalassa) Talutti hevosta, ei mielestäni muutoin osallistunut toimintaan

*A, Hänellä oli raippa jossain vaiheessa.

Tilanne vaikutti mieleeni ja tuntui poikkeukselliselta.”

Stewardin raportissa mainittu G lausui tapahtumasta seuraavan:

”Olin kilpailemassa ja radan jälkeen lastasin hevoseni kuljetusautoon, mikä oli A:n kuljetus auton vieressä. Laitoin vaatteitani autooni, kun A yritti lastata H nimistä hevosta autoonsa. Hevonen ei halunnut mennä ja peruutti autojemme väliin kahdesti jolloin hän käytti kouluraippaa hevosen takaosaan molemmilla kerroilla n 4-5 kertaa. Lähdin hetkeksi pois n 15 min. Kun palasin takaisin, hän ei ollut saanut hevosta autoon, ja F tuli sanomaan minulle, että mitä voi tehdä, kun sama jatkui, joten soitin stewardin D:n paikalle.”

Stewardin raportissa mainittu I lausui tapahtumasta seuraavan:

”Olin tapahtuman sattuessa seurani hevosauton luona juttelemassa tuttujeni kanssa, kun kiinnitin huomioni siihen, miten A yritti lastata hevosta viereiseen autoon. Huomioni kiinnitti erityisesti se, että hän meidän auton ja heidän autonsa välissä raipalla löi hevosta jalkoihin ja kylkeen. Tämä ei mielestäni ole lainkaan oikeaoppinen tapa, varsinkaan kun hevosen pää ei ollut edes lastaussiltaan päin. Lisäksi raipan käytön voimakkuus oli mielestäni tilanteeseen nähden aivan liian kova. Näin myös, kuinka autoon oli vedetty liina, ja A kiristi sen niin tiukalle hevosen mennessä sivulle, että se osui hevosen vuohisiin. Tällöin hevosen takajalat ”taittuivat” sen alle, kun se väisti liinan painetta, joka oli alun perinkin suunnattu jalkoihin eikä takapuolen kohdalle. Missään vaiheessa en nähnyt että hevosta olisi koitettu suostutella ”hyvällä” autoon, ainoastaan väkivalloin ja hevosesta huomasi, että se oli hyvin stressaantunut tilanteesta.

Tilanne tehtiin myös omaan silmääni vaikuttaen tahallaan hieman piilossa, sillä suurimmat osan raipaniskuista tehtiin aina kahden hevosauton välissä ”piilossa” muilta. Poistuessani tilanteesta huomasin myös raipan jättämät jäljet hevosen kyljessä. Hevonen oli vaalea, kuulemani mukaan H.”

Hevosen ratsastaja E lausui asiasta seuraavan:

"Olimme lastaamassa hevosia kotimatalle. Meillä oli mukana yhteensä kolme hevosta, joista yksi oli jo autossa. Toisena lastattava hevonen ei viime aikoina matkustanut paljoa, mutta harjoitukset olivat menneet kotona hyvin niin traileriin kuin kyseiseen autoon. Hevonen lastautui hyvin kisapäivän aamuna kotona. Kisapaikalla ei ollut liikenteenohjausta ja lastaukseen oli tilaa vähemmän, eikä hevonen mennytkään autoon kuten kotona oli harjoiteltu. Tilanteessa olivat lisäksi auttamassa hevosen omistaja B sekä valmentajani ja auton kuljettaja A. Minä lastasin hevosta ja palkkasin nuoluherkulla, A ja B avustivat hevosta suoraksi lastaussillalle ja rapsuttivat palkaksi oikeasta suunnasta. Hevonen kääntyi välillä lähelle vieressä olevia autoja, jolloin hevonen ohjattiin takaisin oikeaan suuntaan, välillä myös raipalla apuja vahvistaen.

Paikalle tuli stewardi joka puhui A:lle ja B:lle, asia koski raipan käyttöä. B lähti puhumaan, ja me muut lähdimme kotiin."

B lausui asiasta kuultuna seuraavaa:

"H on minulle erityinen ja rakas hevonen. Se on ollut minulla pitkään, 12 vuotta. Tunnen sen todella hyvin, läpikotaisin. A on ollut H:n elämässä miltei alusta lähtien, kun se on ollut minulla. A tuntee H:n hyvin. Nyt olen ollut tyytyväinen, kun H:lle on löytynyt nuori ja taitava opinhaluinen vuokraaja, E. E on huolehtinut, hoitanut ja valmentautunut 18-vuotiaalla H:lla, ja H on hyvässä kunnossa kaikin puolin. Olemme kaikki olleet luottavaisia toisiimme ja hevoseen, A, B ja E sekä H. Toiminta yhdessä on hyvää, avointa, sujuvaa ja johdonmukaista.

Tapahtumat lastaustilanteessa 17.8.2025 Riihi-tallilla.

Meillä on ennestään tietona, että H saattaa lastautua hankalasti. Siksi lastausta harjoiteltiin kotona, traileriin ja autoon positiivisen vastamisen keinoin palkitsemisella porkkanoilla ja nuolupurkillä. H lastautui kotona hyvin ja lähdimme kisoihin sen kanssa. Kisoista kotiin lähtiessä H:n lastaaminen oli hankalampaa kuin kotitalilla. Ymmärrän, että tilanne on voinut näyttää rajulta ulkopuolisilta. Meillä lastaajilla oli kuitenkin rauhallinen mieli ja toimimme yhdessä johdonmukaisesti. Kun H oli lastaussillan edessä suunta autoon kyytiin päin, A silitteli sitä ja E palkitsi jokaisesta askeleesta koti autoa ja lastaussiltaa (positiivinen vahviste). Pian H aina palkitsemisen jälkeen otti askeleita taaksepäin ja liinan pidetessä siirtyi takaosa edellä lastaussillan taakse ja sivulle kohti A:ta takaosa edellä. Tämä ei ole sallittavaa käytöstä H:lle, joten olin siinä sivulla samalla puolella A:n kanssa, eli auton kuskin puolella raipan kanssa estämässä H:n siirtymistä liian sivulle. Pääosin heilutin raippaa ilmassa ja useimminten se riittikin H:n siirtämiseen pois sieltä sivulta takaisin lastaussillan eteen. H toisti

tätä kuviota useita kertoja, ja joka kerta raipan heilutus ilmassa ei auttanut, jolloin napautin sitä reiteen vasemmalle puolelle. Stewardin huomaama jälki oli H:n oikealla puolella selässä, jonne en raipalla koskenut. Napautuksistani ei jäänyt H:een jälkiä. Stewardi oli ilmeisesti erehtynyt luulemaan hikiviilasta tai satulahuovan reunasta jäänyttä jälkeä raipan iskun jäljeksi. Selän päälle raipalla lyöminen ei tilanteessa olisi ollut tarkoituksen mukaista. Enkä niin tehnyt.

No, sitten se H kiipesi kyytiin oma-aloitteisesti, kun stewardi oli paikalla. Stewardi oli selkeästi hermostunut ja riidanhaluinen sekä tarkoituksen hakuinen. Mietin mielessäni, että onko hänellä verensokerit alhaalla pitkän päivän päätteeksi. En tietenkään sitä kysynyt kohteliaisuudesta. Jouduin rauhoittamaan häntä tilanteessa. Lopulta sain häneen järkevän puheyhteyden ja hän vei minut C:n ja G:n puhutteluun tallikahvioon. Olen hyvin pahoillani hevoseni ja minun aiheuttamasta häiriöstä lastaustilanteessa kaikille osapuolille.”

A lausui asiasta seuraavan:

”Olimme päivän päätteeksi lastaamassa hevosia hevosautoon. Meillä oli kolme hevosta mukana. Yksi oli jo lastattu. Toinen hevonen, jota lastasimme, ei ole paljon viime vuosina kulkenut missään hevoskuljetuskalustossa. Olimme hevosen kanssa kotona harjoitelleen ennen ko. kilpailua. Traileriin sekä kyseiseen hevosautoon. Onnistuimme kotona suht hyvin. Joten päätimme lähteä kisoihin.

Kun lähdimme pois kilpailupaikalta, hevonen ei mennytäkään niin kuin oli aiemmin mennyt. Varmaan puoli tuntia lastasimme sitä. Meitä oli kolme ihmistä siinä. Ratsastaja E, omistaja B sekä allekirjoittanut A.

Hevonen ei mitenkään riehunut lastaustilanteessa. E oli riimun narun päässä kiinni ja minä ohjasin hevosta, kun tuli lastaussillan sivuun. Omistaja B vahvisti hevosta kääntymään lastaussillan suuntaisesti. Kun hevonen kääntyi, se sai rapsutuksia sekä namia. Tätä toistui useamman kerran. Minulla oli raippa aluksi ohjaamassa hevosta, mutta sitten omistaja otti sen ja minä olin palkitsemassa hevosen reaktiota. E:lla oli herkkuja kädessään.

Sitten tuli stewardi D paikalle. Hän oli melkoisen hermostunut sanomisessaan ja alkoi ensimmäisenä syyttämään hevosen piiskaamista ja kaltoinkohtelua. Kun kysyin, kuka näin on sanonut, hän kieltäytyi vastaamasta. Kysyin uudelleen ja sanoin että haluan tietää, kuka niin sanoo, koska asiassa ei ollut todenperää.

B kutsuttiin tpj C:n luokse kuulemaan asiasta. Minä en mennyt sinne koska ei oltu pyydetty. Keskustelun B:n kanssa mitä siellä puhuttiin, sanottiin että B saa huomautuksen raipan käytöstä ja minulle ei tule mitään sanktioita. D oli paikalla, kun he keskustelivat.

Nyt kuitenkin puolitoista viikkoa tapahtumasta saan kirjeen SRL:ltä. Kaikki on muuttunut täysin mitä silloin tapahtumapäivänä ilmoitettiin. Minulle ei tästä koko aikana ilmoitettu mitään, missä mennään ja onkin tulossa selvityspyyntö. Olen hämmästynyt. Miksi ko.asiaa ei selvitetty kilpailupäivänä.

Soitin tänään C:lle ja kysyin, miksi tämä kirje on nyt tullut minulle. Sanoi että hän on saanut lausuntoja ihmisiltä mitä lastauksessa on tapahtunut. Olen kuulemma hakannut hevosta. Myöskään D ei ole antanut minulle mitään varoitusta, korttia tms. että olen käyttäytynyt huonosti kilpailussa. Hän on C:n mukaan tehnyt jälkeinpäin siitä valituksen. Se olisi mielestäni pitänyt hoitaa kilpailupäivänä. Hän ei myöskään ole ottanut minuun mitään yhteyttä kilpailun jälkeen.

Yhteenvetona sanon, että meistä kukaan asianomaisista ei ole kohdellut hevosta huonosti lastaustilanteessa enkä ole väitettyjä väitteitä kohtelemalla huonosti stewardia.

Selvityksen tapahtumasta saa seuraavilta henkilöiltä tarvittaessa, jotka olivat myös lastaustilanteessa.

L, J ja K”

Kurinpitomenettelyssä kuultaessa A on täydentänyt lausumaansa seuraavalla lausumalla:

”Ensinnäkin sellainen asia ei pidä paikkansa, että C ei ollut tpj:nä kilpailupäivänä tietoinen, mitä vaimonsa G oli tehnyt asian eteen. Samoin stewardi D. He kaikki olivat paikalla, kun jututtivat B:tä. Jos olisi ollut halua, niin olisivat myös minut pyytäneet paikalle keskustelemaan tilanteesta kuten olivat B:n pyytäneet. Olivat vain sanoneet B:lle, että minun ei tarvitse tulla. Olisin ollut halukas keskustelemaan asiasta jo kilpailupäivänä. Eli C oli varmasti tietoinen asioista. Vaikka sanoo, että asiat tulivat hänelle ilmi seuraavana päivänä.

Lausunnoissa sanotaan, että olen seisonut auton oikealla puolella raipan kanssa koska jäljet ovat sillä puolella hevosta. En missään vaiheessa seisonut oikealla puolella. Hevonen kääntyi aina vasemmalle puolelle, missä G:n auto seisoj lähellä meidän autoa. Kilpailupaikalla ei ollut liikenteen ohjausta, joten autot olivat liian lähekkäin parkeerattu. Jäljet hevosessa ei siis ole tulleet raipasta, jos sillä edes on ollut mitään jälkiä. Meidän mielestä ei ole ollut.

Eräs lausunnon antaja on sanonut, että hevosta on hakattu päähän ja muualle kehoon. Myöskään tämä ei pidä paikkansa. Ei tule mieleenkään hevosta lyödä päähän. Myöskin hevosta on palkittu nuoluherkulla, kun se on siirtynyt lastaussillan eteen. Ei myöskään olla piilossa tehty mitään autojen välissä. Liina oli

vahvisteena lastauksessa jossain vaiheessa mutta sitäkään ei olla tahallaan laitettu jalkohin vaan oikeaoppisesti pepun taakse ohjaamaan hevosta.

Meillä ei ole kenelläkään syytä kohdella hevosta julkisella eikä omalla tallilla huonosti. Minulla on ollut aina ammattimainen ote hevosiin koska olen hevosalan ammattilainen ja minulla on asiakastalli. Miksi vaarantaisin omaa työtäni tekemällä asioita, jotka hankaloittaisivat työtäni. Minulla on tyytyväiset asiakkaat tallilla. Myös lastaustilanteessa oli usea asiakkaani, jotka ovat edelleen asiakkaana tapahtuman jälkeenkin. Heiltä saa oman lausunnon halutessanne.”

Kurinpitolautakunnan kuulemisessa B on puolestaan lausunut seuraavan:

”H:ta ei lastaustilanteessa, eikä muutenkaan, ”hakattu” tai oltu sille ”väkivaltaisia”. Kertomukset H:n hakkaamisesta ja lyömisestä raipalla voimakkain iskuin päähän, kylkiin, jalkoihin ja selän päälle vaikuttavat liioitelluilta D:n, F:n ja I:n antamissa lausunnoissa.

Olin koko ajan itse lastaustilanteessa mukana, ja toiminta oli koko ajan johdonmukaista H:ta kohtaan, palkiten oikeasta ja ohjaten raipalla ei toivotusta. Ainut kohta raipan napautuksille oli H:n vas. takareiteen, eikä siitä jäänyt jälkiä. H:ta ei lyöty kuljetusautojen välissä ”muiden katseilta piilossa”. Liina oli H:n pepun kohdalla, ei tahallisesti vuohisissa.

Riihitallin omistajan ”ilmoitus tallipaikasta yöksi” oli hyvántahtoista huulenheittoa, ja pääsimme kehumään hänelle Riihitallin hyviä puitteita, koska H:kin haluaisi jäädä kisapaikalle mielummin kuin mennä kuljetusautoon.

Loppujen lopuksi H meni lastaussillalle ja kiipesi kuljetusautoon ilman minkäänlaista pakottamista tai raipan käyttöä. H:n mennessä autoon raippa oli kädessäni ja juttelin stewardi D:n kanssa. Meillä oli käytössä vain yksi raippa ei kahta raippaa. H palkittiin porkkanoilla, nuolupurkillä ja auton kyydissä odottavilla heinillä.”

Kurinpitolautakunta on lisäksi kuullut A:n asiakkaita L:ää, J:tä ja K:ta, jotka A:n lausuman mukaan olivat seuraamassa lastaustilannetta. He lausuivat asiasta seuraavasti:

J:

”1. Näittekö, kun hevosta H lastattiin hevoskuljetusautoon? Missä seisointte ja mitä havainnoitte?

Kyllä, näin tilanteen pääosin. Olin tuolloin oman hevoseni kanssa hevosauton sisällä, koska hän meni autoon ensimmäisenä kolmesta mukana olleesta

hevosesta. Seurasin tapahtumia osittain auton keskellä olevan ulko-oven kautta ja osittain hevosen etujalkojen edestä takaosaan päin.

Hevonen H ei halunnut mennä suoraan autoon oman hevoseni jälkeen. E houkutteli hevosta porkkanoilla ja nuolukivellä. B sekä A olivat auton lastaussillan vieressä auttamassa.

Kisapaikan parkkialue oli melko tiivis – ei varsinaisesti ahdas, mutta autojen väliin jäi vain vähän tilaa. Tämän vuoksi kun H peruutti autojen väliin, tilannetta pyrittiin hallitsemaan kaikkien turvallisuuden takia.

2. Ketkä lastasivat H:ta? Keitä muita henkilöitä oli paikalla lastaustilanteessa?

Lastaustilanteessa aktiivisesti olivat mukana E, B ja A. E oli autossa houkuttelemassa hevosta sisään, ja B sekä A seisoivat auton lastaussillan vieressä ohjaamassa hevosta. Lisäksi paikalla olivat minun lisäkseni, K, L ja K äiti. Toki porukkaa oli viereisillä autoilla ja ohi kulkevia ratsukkoja. Tilanne oli todella julkinen ja hyvin kaikkien seurattavissa halutessaan.

3. Vastusteliko H lastausta? Miten lastauksesta huolehtineet henkilöt reagoivat tähän?

Hevonen vastusteli lastausta jonkin verran eikä halunnut mennä sisään, mutta se ei ollut paniikissa tai todella stressaantunut missään vaiheessa. H ei esimerkiksi hikoillut tai hyppinyt pystyyn. Kun yritys jatkui pidempään, hevonen alkoi peruuttamalla siirtyä kahden auton väliin. Tämä ei ollut turvallista millekään osapuolelle, ja siksi hevosta ohjattiin takaisin pois välistä.

Tilanteessa toimittiin rauhallisesti ja hevosta yritettiin houkutella sisään herkuilla. Avustajat pysyivät maltillisina ja pitivät välillä taukoja, jotta hevonen sai rentoutua.

4. Oliko lastauksessa apuna raippa, liina tai muu vastaava apuväline? Kuka tai ketkä näitä apuvälineitä käyttivät ja miten niitä käytettiin?

Tilanteessa käytettiin juoksutusliinaa ja raippaa apuvälineinä. Juoksutusliina oli hevosen takapuolen takana tukena, eikä sitä laitettu jalkoihin missään vaiheessa, vaikka olen myöhemmin kuullut tällaista väitettävän.

Raippaa käytettiin vain ohjaamisen apuna, ei lyömiseen. Näin, että B napautti hevosta, kun se yritti mennä kapeaan väliin, mutta voimankäyttöä ei ollut eikä hevoseen jäänyt jälkiä. En nähnyt, että raippaa olisi käytetty missään vaiheessa hevosen selkään, josta stewardi myöhemmin väitti nähneensä jälkiä. Hevosta ei tarkasteltu läheltä tai dokumentoitu mitenkään.

5. Löikö joku hevosta? Kertokaa, kuka löi, millä välineellä, kuinka monta kertaa ja mihin lyönnit osuivat. Käytettiinkö lyönteihin voimaa ja jäikö niistä jälkiä?

En nähnyt kenenkään lyövän hevosta. Raippa oli B:n kädessä. Raippaa käytettiin ainoastaan apuvälineenä hevosen ohjaamisessa ja turvallisuuden varmistamiseksi, ei lyömiseen. Tilanteessa ei käytetty voimaa, eikä hevoseen jäänyt mitään jälkiä.

6. Aiheutettiin tilanteessa mielestänne hevoselle kipua, kärsimystä tai niiden uhkaa?

Havaintojeni mukaan hevoselle ei aiheutettu kipua tai kärsimystä. Tilanne oli hetkittäin hevoselle stressaava, mutta se ei ollut paniikissa, ja ihmiset toimivat rauhallisesti ja hallitusti. Myöhemmin olen kuullut, että hevonen on lastautunut kotona hyvin ja harjoituksia on jatkettu positiivisin keinoin.

7. Huusiko joku tilanteessa, käyttikö joku loukkaavaa tai törkeää kieltä tai käyttäytyikö joku muuten epäasiallisesti?

Paikalle tullut stewardi vaikutti heti syyttelevältä ja tuli paikalle valmiiksi asenteella. Hän totesi nopeasti, että hevosta olisi lyöty ja että sillä näkyi jälkiä, mutta ei tarkastellut hevosta läheltä eikä tehnyt tarkempia havaintoja.

Tämä herätti A:ssa voimakkaan reaktion, sillä hevosta ei ollut kohdeltu väärin. A hermostui ja korotti ääntään, mutta tilanne ei ollut uhkaava vaan A halusi, että H saadaan lastattua rauhassa. Kukaan muu ei korottanut ääntään tai käyttäytynyt epäasiallisesti.

8. Onko Teillä muuta lausuttavaa asiasta?

Olen pitänyt omaa hevostani A:n tallilla noin kaksi vuotta ja nähnyt hänen toimintaansa päivittäin. Hän on rauhallinen, kokenut ja hevosten hyvinvointia korostava ammattilainen. En ole koskaan nähnyt hänen kohtelevan eläimiä kaltoin, vaan hän suhtautuu hevosia kohtaan aina johdonmukaisesti ja kärsivällisesti.

Havaintojeni perusteella lastaustilanteessa ei tapahtunut hevosen kaltoinkohtelua. Raippa ja liina olivat apuvälineitä hevosen turvalliseen ohjaamiseen, eivät väkivallan välineitä. Toki H oli hetkittäin stressaantunut, mutta minun on mahdotonta sanoa, mitä tilanteessa olisi sitten pitänyt tehdä, koska taukoja pidettiin ja herkkuja oli koko ajan. Ihmisten välinen tilanne kärjistyi stewardin suorien syytösten vuoksi, joista A hermostui, ei itse lastaustoimien takia.”

K:

”1. Näittekö, kun hevosta H lastattiin hevoskuljetusautoon yllä mainituissa ratsastuskilpailuissa? Missä seisotte ja mitä havainnoitte?

Kyllä, olin paikalla koko lastauksen ajan. Seisoin hevosauton oikealla puolella lastaussillan vieressä.

2. Ketkä lastasivat H:ta? Keitä muita henkilöitä oli paikalla lastaustilanteessa?

H:ta lastasivat E (talutti hevosta ja houkutteli autoon herkuilla), B sekä A. Paikalla oli myös J (sisällä hevosautossa oman hevosen kanssa) ja L (talutti omaa hevostaan hevosauton läheisyydessä).

3. Vastusteliko H lastausta? Miten lastauksesta huolehtivat henkilöt reagoivat tähän?

H vastusteli lastausta eikä halunnut mennä autoon. Tilanteen jatkuessa hevonen pyrki toistuvasti poistumaan tilanteesta takaosa edellä lastaussillan vasemmalle puolelle, jossa oli toinen hevosauto parkissa ja sen vuoksi ahdasta. Tämä hevosautojen väliin meneminen ei ollut turvallista ja se pyrittiin estämään liinan ja raipan avulla. Hevosta houkuteltiin autoon aluksi nuoluherkun avulla ja myöhemmin avuksi otettiin liina sekä raippa ohjaamaan hevosta pysymään lastaussillan edessä. Hevosta palkittiin herkuilla ja rapsuttamalla ja paine poistettiin aina kun se liikkui oikeaan suuntaan kohti autoa. Hevonen sai myös useita taukoja lastauksen aikana. Tilanteessa toimittiin koko ajan rauhallisesti.

4. Oliko lastauksessa apuna raippa, luuta, liina tai muu vastaava apuväline? Kuka tai ketkä näitä apuvälineitä käyttivät ja miten niitä käytettiin? Kuvatkaa tilannetta. Lastauksessa oli apuna sekä liina että raippa. Liinaa käytettiin aluksi auton sivussa estämään ohi meneminen ja ohjaamaan hevonen suoraksi lastaussiltaa kohden sekä myöhemmin hevosen pepun takana tukemassa eteenpäin liikkumista. Raippaa käytettiin lastaussillan vasemmalla puolella ohjaamassa hevosta pysymään suorana ja estämään sillan sivuun meneminen. Raippaa käytti ensin A ja sen jälkeen B.

5. Löikö joku hevosta? Kertokaa kuka löi, millä välineellä, kuinka monta kertaa ja mihin lyönnit osuivat. Käytettiinkö lyönteihin voimaa ja jäikö niistä jälkiä? Kuvatkaa tilannetta.

Raippaa ei käytetty lyömiseen, sitä heilutettiin ilmassa ohjaamaan hevosta suoraksi kohti autoa ja estämään lastaussillan sivuun meneminen. Raippa osui muutaman kerran hevosen takaosaan vasemmalle puolelle sen jyrätessä lastaussillan ohi auton vasemmalle puolelle siellä seisovien ihmisten päälle. Raippa oli näiden tilanteiden aikana B:llä. En nähnyt hevosessa jälkiä osumista eikä tilanteessa käytetty voimaa.

6. Aiheutettiin tilanteessa mielestänne hevoselle kipua tai kärsimystä tai niiden uhkaa?

Ei aiheutettu. Tilanne oli ajoittain stressaava, mutta lastaajat toimivat johdonmukaisesti ja hevosta kuunnellen. Tilanne pyrittiin rauhoittamaan aina tarpeen vaatiessa antamalla hevoselle tauko.

7. Huusiko joku tilanteessa, käyttikö joku loukkaavaa tai törkeää kieltä tai käyttäytyikö joku muuten epäasiallisesti. Kuka tai ketkä näin tekivät ja keneen käytös kohdistui? Kuvatkaa tilannetta.

Lastaustilanteessa ei huudettu. Stewardin tullessa paikalle käytiin kovaäänistä keskustelua A:n ja stewardin välillä. Stewardi alkoi heti paikalle tullessaan syyttämään A:ta hevosen hakkaamisesta ja puhui jäljistä hevosen oikealla puolella, jossa raippa ei missään vaiheessa ollut. Kyseiset jäljet, eivät siis ole voineet tulla raipasta. Syytösten lisäksi stewardi ei vastannut A:n esittämiin kysymyksiin, jonka seurauksena tilanne kärjistyi ja ääntä korotettiin. En havainnut loukkaavaa tai törkeää kielenkäyttöä.”

L:

”1. Olin paikalla kun H:ta lastattiin hevoskuljetusautoon. Seisoin hieman kauempana oman hevoseni kanssa odottamassa, hevoseni lastattiin viimeisenä saman auton kyytiin. Olin aamulla paikalla, kun H lastattiin kotitallilla ja se sujui hyvin, lastausta oli myös harjoiteltu aiemmin kotona. Kilpailupaikalta lähtiessä H ei mennyt autoon yhtä helposti kuin kotona. Sitä houkuteltiin nuolukiven ja porkkanoiden avulla ja myöhemmin käytettiin myös liinaa ja raippaa apuna.

2. Hevosta lastasivat: E, kuka talutti ja palkitsi nuolukivellä, A, kuka ohjasi takaapäin sekä B, kuka ohjasi takaapäin.

3. Hevonen pysähtyi lastaussillalle eikä liikkunut eteen eikä taaksepäin. Sitä houkuteltiin herkuilla ja yritettiin uudelleen useamman kerran. Useamman yrityksen jälkeen se alkoi peruuttamaan ja otettiin liina avuksi. Havaintojeni mukaan hevosta kehuttiin aina kun se meni sillalle ja tilanne pyrittiin pitämään rauhallisena eikä hevonen ollut paniikissa. Se ei vain suostunut liikkumaan. Välillä hevonen pääsi peruuttamaan autojen väliin, koska parkkialue oli ahdas. Tilanteessa pidettiin myös taukoja ja yritettiin hetken päästä uudelleen.

4. Lastauksessa käytettiin myöhemmin apuna liinaa ja raippaa. Liinaa käytettiin vain hevosen takapuolen takana, eikä se ollut hevosen jaloissa. Raippaa käytettiin havaintojeni mukaan vain apuna ohjaamisessa. Näin kerran, kun hevonen peruutti vauhdilla lastaussillalta ja meinasi tulla ihmisten päälle, silloin raidalla napautettiin hevosta kerran, jotta ei tule ihmisten päälle.

5. En nähnyt hevosta löytävän raipalla. Raippaa ei käytetty, jotta hevonen saataisiin autoon, sitä käytettiin vain apuna ohjaamiseen ja vaaratilanteen välttämiseen, eikä sitä havaintojeni mukaan käytetty voimallisesti.

6. Mielestäni hevoselle ei aiheutettu kärsimystä, kipua tms. Tilanne pyrittiin hoitamaan rauhallisesti, hevosen annettiin välissä olla ja miettiä ja sitten yritettiin uudelleen. Se ei missään vaiheessa ollut paniikissa, se ei vain suostunut menemään autoon ja pysähtyi sillalle.

7. Paikalle saapunut stewardi oli heti syyttämässä, että hevosta on hakattu ja sanoi että siinä näkyi jälkiä lyömisestä. Hän ei kuitenkaan tutkinut hevosta tarkemmin. Huomasin että stewardi kohdistu heti syytökset A:han, ja syytti että A olisi lyönyt hevosta, vaikka raippa oli tilanteessa B:llä. A hermostui syytöksistä ja korotti ääntään, mutta tilanne ei ollut uhkaava.

8. Hevoseni on ollut A:n tallilla viisi vuotta. En ole koskaan nähnyt A:n kohtelevat hevosia huonosti, hän hoitaa kaikki tilanteet rauhallisesti ja ammattitaidolla, hevosten hyvinvointi on hänelle aina tärkeintä. Mielestäni lastaustilanne pyrittiin hoitamaan mahdollisimman rauhallisesti ja vaikka siinä meni aikaa, hevosta ei paineistettu väkivalloin. Tilanne kärjistyi vasta kun stewardi tuli paikalla syyttämään hevosen lyömisestä. ”

Sovellettavat säännökset

SRL:n toimintasäännöt

13 § ”Liiton kurinpitovaltaa käyttää liittokokouksen valitsema kurinpitolautakunta, joka käsittelee ja päättää sille SRL:n säännöissä määrätyt asiat kuten kilpailusääntöjen yleisessä osassa (KS I) tai lajisäännöissä määritellyt kurinpito, vastalause- ja valitusasiat sekä asiat, jotka koskevat väitettyjä antidoping- tai lääkintäsääntörikkomuksia.”

SRL:n Yhteinen kilpailu- ja eettinen säännöstö kaikille ratsastusurheilun lajeille (KS I)

Määritelmät

Hevosen sopimaton kohtelu: Hevosen sopimatonta kohtelua on teko tai laiminlyönti, joka aiheuttaa, tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Esimerkkejä hevosen sopimattomasta kohtelusta ovat:

a) Liiallinen raipan tai piiskan käyttö tai lyöminen;

...

i) Minkä tahansa sellaisen laitteen tai varusteen käyttäminen, joka aiheuttaa hevoselle ylimääräistä kipua;

...

Listaus ei ole tyhjentävä.

Toimihenkilö: Henkilö, jolle SRL:n hallitus on myöntänyt oikeuden toimia kilpailuiden toimihenkilönä tai kouluttajana...

TPJ: Tuomariston puheenjohtaja.

KS I 1.1. ” Suomen Ratsastajainliitto ry:n (SRL) toimintaa ohjaavat sen säännöt ja yleisesti hyväksytyt arvot, joiden pohjalta SRL kehittää toimintaansa ja linjaa tavoitteitaan. SRL:n eettisen säännöstön (Liite 7) tarkoituksena on ohjata SRL:n ja sen toimijoiden toimintaa SRL:n tarkoituksen ja arvojen mukaisesti. KS I asettaa eläinsuojelulliset normit kaikessa SRL:n alaisessa kilpailu- ja muussa toiminnassa. KS I sisältävät kaikessa kilpailutoiminnassa noudatettavat yleiset säännöt ja määräykset. KS I tarkoituksena on luoda kaikille urheilijoille oikeudenmukaiset ja tasapuoliset kilpailuolosuhteet, varmistaa turvallisuus ja hevosen hyvinvoinnin ensisijaisuus.”

KS I 1.4. ” Suomen eläinsuojelulainsäädäntö, SRL:n toimintasäännöt (jäljempänä TS), KS I ja LS sekä urheilijoiden ja hevosten antidopingsäännöt koskevat kaikkia SRL:n kilpailujärjestelmän mukaisia kilpailuja sekä kilpailunomaisia harjoitustilaisuuksia- että, jäsenten hevosenpitoa sekä muuta SRL:n alaista toimintaa soveltuvin osin. Kilpailutoiminnassa noudatetaan reilun pelin periaatteita. Tapaus, johon kilpailusäännöistä ei löydy ratkaisua, on pyrittävä ratkaisemaan sääntöjen hengen ja/tai FEI:n tai muiden, kotimaisten sääntöjen pohjana olevien kansainvälisten tai ulkomaisten sääntöjen mukaisesti. Tulkinnanvaraisissa tapauksissa ratkaisun tulee olla mieluummin vapauttava kuin rankaiseva.”

KS I 3.1. ”SRL:n toimintasääntöjen (TS) mukaisesti jäsenet sitoutuvat jäsenyytensä kautta noudattamaan liiton toimintasääntöjä ja niiden nojalla

annettuja kurinpito-, kilpailu- ja muita määräyksiä sekä sitoutuvat liiton kurinpitovaltaan ja liittoa sitoviin määräyksiin. Varsinaisten jäsenten henkilöjäsenet sitoutuvat jäsenyytensä kautta tai lunastamalla liiton lisenssin noudattamaan kaikkia edellä mainittuja sääntöjä ja määräyksiä sekä liiton kurinpitovaltaa. SRL:n sääntöjen, näiden kilpailumääräysten, SRL:n eettisten sääntöjen, SRL:n kurinpitosääntöjen ja muiden SRL:n hallituksen tai sen valtuuttaman elimen antamien määräysten ja päätösten alaisia ovat kaikki kilpailutoimintaan osallistuvat jäsenyhteisöt ja niiden toimihenkilöt ja jäsenet sekä ne henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat kirjallisesti tai kilpailun järjestäjän erikseen määrittämällä tavalla, joka on mainittava kilpailukutsussa, sitoutuneet noudattamaan edellä mainittuja sääntöjä tai lunastaneet SRL:n kilpailu-, toimihenkilö- tai valmentajalisenssin, hevosen vastuuhenkilö sekä ne henkilöt, jotka ovat kilpailleet ko.kilpailussa tai olleet urheilijan tai joukkueen taustahenkilöinä kilpailuissa. Näiden sääntöjen sitomia ovat myös, soveltuvien osin, muut kilpailupaikalla olevat, kilpailutapahtumaan aktiivisesti vaikuttavat henkilöt.”

KS I 3.2. ”Sääntöjen sitomat henkilöt vastaavat siitä, että hevosen hyvinvointi on aina etusijalla ja ettei hevosen hyvinvointia aseteta toissijaiseksi kilpailullisista, valmennuksellisista tai kaupallisista syistä.”

KS 1 42.1. ”Hevosen sopimaton kohtelu on aina kiellettyä kilpailussa ja kilpailun ulkopuolella. Hevosen sopimatonta kohtelua on teko tai laiminlyönti, joka aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Esimerkkejä hevosen sopimattomasta kohtelusta ovat:

- a) Liiallinen raipan tai piiskan käyttö tai lyöminen;
- b) Minkä tahansa muuten kuin aitaustarkoituksessa sähköimpulsseja tuottavan laitteen käyttäminen hevoseen;
- c) Kannusten liiallinen tai toistuva käyttö hevoseen; Hevosen suun nykiminen kuolaimella tai muulla välineellä;
- d) Kilpaileminen ylläritäytävällä, ontuvalla tai loukkaantuneella hevosella. Mikäli ontuminen tai loukkaantuminen tapahtuu yllättäen verryttelyn tai kilpailusuorituksen aikana ja suoritus keskeytetään välittömästi, ko. tulkintaa ei käytetä.
- e) Hevosen ”barraaminen”;
- f) Hevosen minkä tahansa ruumiinosan tuntoaistin keinotekoinen herkistäminen tai alentaminen;
- g) Hevosen riittävän ravinnon- tai vedensaannin ja/tai liikunnan laiminlyöminen;
- h) Minkä tahansa sellaisen laitteen tai varusteen käyttäminen, joka aiheuttaa hevoselle ylimääräistä kipua;
- i) Kilpaileminen hevosella, joka on Suomessa tai muussa maassa poistettu kilpailurekisteristä vakuutusyhtiön päätöksellä.

Listaus ei ole tyhjentävä.

KS 1 42.2. "FEI:n vahvistamia ohjeita ja määräyksiä hevosen kohtelusta, kuten FEI:n eettiset toimintaohjeet hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi (liite 6.) on noudatettava kaikessa SRL:n alaisessa toiminnassa."

KS 1 42.3. "Jokainen, joka havaitsee hevosta kohdellun sopimattomasti, on velvollinen viivytyksettä tekemään asiasta vastalauseen SRL:lle (katso kohta 50.5.). Kilpailuiden aikana vastalause tehdään kilpailuiden TPJ:lle, muuna aikana SRL:n hallitukselle, joka tutkittuaan asiaa päättää siirtääkö se asian edelleen kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi."

KS I 45.2.a "Sääntöjen sitovuus

SRL:n oikeusturva- ja kurinpitosääntöjen alaisia ovat:

- a) SRL, SRL:n jäsenet ja SRL:n organisaatioissa toimivat henkilöt;
- b) Kilpailutoimintaa harjoittavat yhdistykset, henkilöt ja yhteisöt;
- c) Jäsenseurojen jäsenet; ..."

KS I 47.1.1 "Sen lisäksi, mitä KS I ja LS määräävät TPJ:n tehtävistä ja valtuuksista, TPJ käyttää kilpailuissa SRL:n yleistä kurinpitovaltaa 47.3. määritellyin rajoituksin."

KS I 47.1.2 "TPJ käsittelee ja päättää kohdassa 50. tarkoitetut vastalauseet, jotka perustuvat kilpailukutsuun, olosuhteisiin tai asioihin, jotka ovat ilmenneet kilpailun aikana, tai jotka muutoin liittyvät välittömästi kilpailutapahtumaan ja jotka esitetään TPJ:lle kilpailun aikana."

KS I 47.2 "TPJ voi määrätä seuraavat rangaistukset:

- a) Varoitus; ..."

KS I 47.2 "TPJ:n tulee siirtää kurinpitolautakunnan ratkaistavaksi:

- a) TPJ:n ratkaisutoimivallan ylittävät asiat;
- b) TPJ:n ratkaisuvallan mukaiset asiat, joita tulee rangaista ankarammin kuin kohdassa 47.2. mainituin rangaistuksin;
- c) Valitukset, jotka koskevat TPJ:n tekemiä päätöksiä."

KS I 48.2. "Kurinpitolautakunta voi määrätä seuraavat rangaistukset:

- a) Varoitus;
- b) Sakko, enimmäismäärältään 2 000 euroa henkilöille ja 20 000 euroa yhteisöille;
- c) Urheilijan/urheilijoiden ja/tai hevosen/hevosten luokan/luokkien tai koko kilpailun tuloksen/tulosten mitätöiminen;

- d) Tietyn toimielimen toimintakielto miksi tahansa ajaksi;
- e) Henkilön tai hevosen toimintakielto miksi tahansa ajaksi aina elinikäiseen toimintakieltoon saakka;
- f) Väliaikainen määräys, kielto, välitoimi tai oikeuden säilyttävä toimi, joka on välttämätön ennen kurinpitolautakunnan päätöksen tekemistä asiassa

KS I 50.1 " Yleiset periaatteet

Vastalause voidaan esittää jokaista henkilöä tai toimielintä kohtaan, joka toimii missä tahansa ominaisuudessa SRL:n kilpailujärjestelmän alaisessa kilpailussa tai joka on muutoin SRL:n kurinpitosääntöjen alainen. Vastalause voi koskea väitettyä rikettä SRL:n toiminta-, kilpailu- tai lajisääntöjä, SRL:n eettistä säännöstöä, yleisiä käyttäytymistapasääntöjä, kohtuullisuutta tai yleisesti hyväksyttyä urheilijamaisuutta kohtaan, joka on tapahtunut kilpailuissa tai muussa SRL:n alaisessa toiminnassa. Vastalause hevosen sopimattomasta kohtelusta voidaan esittää riippumatta siitä, missä tai milloin se tapahtui."

KS I 50.5 " Hevosen sopimatonta kohtelua koskevan vastalauseen voi esittää kuka tahansa. Katso kohta 42. Hevosen sopimaton kohtelu."

KS I 52. Kurinpitomenettely

KS I 52.2. "SRL saattaa vireille kurinpitotoimen esittämällä SRL:n kurinpitolautakunnalle kurinpitovaatimuksen SRL:n kurinpitolautakunnan toimintaohjeessa kuvatuin menettelyin."

KS I 53. Rangaistukset ja muut seuraamukset

KS I 53.1. "Rangaistuslajit

Rangaistus voi tapauskohtaisesti olla mikä tahansa jäljempänä kohdissa 53.2.–53.7. oleva rangaistus. Samasta rikkeestä voidaan määrätä useita eri rangaistuksia. Rangaistuksen ankaruuden tulee noudattaa kohdassa 54.2. annettuja ohjeita ottaen huomioon kuhunkin tapaukseen vaikuttavat seikat."

KS I 53.3. "Keltainen varoituskortti

a) TPJ yksin ja TPJ ja päästewardi yhdessä voivat kilpailun aikana määrätä keltaisen kortin seuraavista rikkeistä:

- Hevosen sopimaton kohtelu...

c) Keltainen kortti voidaan tuomita minkä tahansa muun sellaisen rangaistuksen ohella, joka on määritelty KS I:ssä tai lajisäännöissä."

KS I 53.4 "Sakko

a) Sakko on sopiva rangaistus erityisesti niissä tapauksissa, joissa tekijä on toiminut huolimattomasti..."

KS I 53.6. "Toimintakielto

a) Toimintakiellon aikana henkilö, hevonen, yhteisö tai toimielin:

- ei saa osallistua mihinkään SRL:n, FEI:n tai FEI:n jäsenliiton kilpailujärjestelmän alaiseen kilpailuun urheilijana, hevosena tai toimihenkilönä;
- ei saa osallistua järjestäjänä tai osallistujana mihinkään SRL:n, FEI:n tai FEI:n jäsenliiton alaiseen tapahtumaan (mukaan lukien kurssit, tapaamiset, jäsenkokoukset ym.).

b) Toimintakieltoa koskevassa päätöksessä voidaan myös erikseen määrätä, että henkilö ei toimintakiellonaikana, tai tietyssä ajanjaksona, saa osallistua missään ominaisuudessa, ei myöskään katsojana, mihinkään SRL:n tai FEI:n, tai sen jäsenliiton kilpailuun tai tapahtumaan.

c) Toimintakielto voidaan määrätä väliaikaisena tai lopullisena ja siihen voi sisältyä erityisehtoja. Väliaikainen tai lopullinen toimintakielto voi myös seurata automaattisena rangaistuksena SRL:n toiminta-, kilpailu- tai lajisääntöjen määräysten nojalla.

d) Yleisenä periaatteena on, että toimintakielto astuu voimaan, kun se annetaan tiedoksi. Toimintakiellon määräävä toimielin voi kuitenkin määrätä myöhemmän ajankohdan toimintakiellon alkamiselle, jotta toimintakielto ei menetä rangaistuksena merkitystään.”

KS I 54. Rikkomukset

KS I 54.1 . ”Sen lisäksi mitä SRL:n toiminta-, kilpailu- ja lajisäännöissä sekä eettisissä säännöstoissa on erikseen määriteltä rangaistavaksi, SRL voi rangaista sitä: ...

c) joka kilpailussa, harjoittelussa, varsinaisen kilpailutapahtuman ulkopuolella tai kilpailusta tehtyjen päätösten takia tai muutoin käyttäytyy epäurheilijamaisesti, epäasiallisesti tai lainvastaisesti;

...

n) joka rikkoo FEI:n eettisiä sääntöjä hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi...”

KS I 54.2. ”*Yleiset periaatteet rangaistusten määräämiselle ja rangaistustaulukko* Asianmukaista seuraamusta päätettäessä ja luokiteltaessa kyseisen rikkomuksen vakavuutta asteikolla ”lievä”, ”keskitaso”, ”vakava” tai ”enimmäisseuraamus” seuraamuksesta päättävän toimielimen on otettava huomioon seuraavat tekijät yhdessä kaikkien muiden asiaan vaikuttavien tekijöiden kanssa:

a) Antoiko teko tai laiminlyönti tekijälle tai urheilijalle perusteettoman edun?

b) Kärskö joku muu henkilö tai taho/toimija aineellista vahinkoa teon tai laiminlyönnin takia?

c) Täyttikö teko tai laiminlyönti hevosen sopimattoman kohtelun tunnusmerkistön?

d) Loukkasiko teko tai laiminlyönti jonkun henkilön ihmisarvoa tai koskemattomuutta?

e) Täyttikö teko tai laiminlyönti petoksen, väkivallan, hyväksikäytön tai muun vastaavan rikoksen tunnusmerkistön?

f) Oliko teko tai laiminlyönti tahallinen?”

KS I 54.3. ”Tulkinnanvaraisissa tapauksissa ratkaisun tulee olla mieluummin vapauttava kuin rankaiseva.”

KS I 54.4.” Seuraavassa taulukossa on esitetty tiettyjen, kohdassa 54.1. lueteltujen rikkeiden rangaistukset, toimintakiellon pituus ja sakon suuruus. Rikkeitä, jotka eivät ole taulukossa, määrätään rangaistus noudattaen tämän sääntökohdan 54. rangaistusskaaloja. Taulukon sakot koskevat henkilölle määrättäviä sakkoja. Yhteisölle, kuten jäsenseuralle tai yhteisöjäsenelle määrättävät sakot ovat kymmenkertaiset (10 x) taulukon sakkoihin verrattuna.

Rike	Lievä	Keskitaso	Vakava	Enimmäisrangaistus
Epäurheilijamainen käytös	2 kk	6 kk saakka	1 vuoteen saakka	2 vuotta
	€ 200 saakka	€ 200–400	€ 400–1000	€ 2000
Hevosen sopimaton kohtelu	3 kk	3 kk – 2 vuotta	2 – 5vuotta	Elinikäinen
	€ 150–200	€ 300–400	€ 700–1500	€ 2000
Rikolliset teot, petos, väkivalta	1 kk	3 kk – 2 vuotta	2 – 5vuotta	Elinikäinen
	€ 150–200	€ 300–700	€ 700–1000	€ 2000
Selvitystyön vaikeuttaminen	1 kk	6 kk saakka	9 kk saakka	1 vuosi
	€ 200 saakka	€ 200–400	€ 400–800	€ 2000
SRL:n, sen alueen tai jäsenseuran tai -yhteisön etua vahingoittava toiminta	1 kk	6 kk saakka	9 kk saakka	1 vuosi
	€ 200 saakka	€ 200–400	€ 400–800	€ 2000
Hevosten lääkeainerikkomus	Varoitus	3 kk – 6 kk	6 kk – 2 v	2 vuotta
	€ 150-200	€ 300-400	€ 700-1500	€ 2000
Hevosten dopingrikkomus	1 vuosi	2 vuotta	4 vuotta	Elinikäinen
	€ 500	€ 1000	€ 2000	€ 2000

”

KS I 55 Päätösten täytäntöönpano

KS I 55.1. ”Päätökset tulevat voimaan, kun ne annetaan tiedoksi suullisesti tai kirjallisesti asianosaisille, mikäli tiedoksianto on mahdollista. Jos tiedoksianto ei tehdä välittömästi, päättävän toimielimen tai toimihenkilön tulee erikseen määrätä päätöksen voimaantulon ajankohta.”

LIITE 6 CODE OF CONDUCT, FEI:n eettiset säännöt hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi

”FEI edellyttää, että kaikki kansainvälisen ratsastusurheilun osapuolet noudattavat FEI:n eettistä ohjeistoa ja tunnustavat ja hyväksyvät sen, että hevosen hyvinvointi on aina ensiarvoisen tärkeä. Kilpailulliset tai kaupalliset syyt eivät koskaan saa mennä hevosen hyvinvoinnin edelle...”

LIITE 7 SRL:n eettinen säännöstö

” 1. SRL:n eettisen säännösten tarkoitus ja sitovuus

...

Eettisen säännösten sitovuus

Tämä säännöstö koskee kaikkia henkilöitä, jotka osallistuvat missä tahansa ominaisuudessa mihin tahansa SRL:n tai sen jäsenen toimintaan tai tapahtumiin. Säännöstö koskee erityisesti kaikkia SRL:n jäseniä ja niiden jäseniä, SRL:n työntekijöitä, luottamushenkilöitä ja konsultteja, SRL:n kilpailuihin ja tapahtumiin osallistuvia toimihenkilöitä, urheilijoita, hevosen vastuuhenkilöitä, hevosenomistajia, valmentajia, eläinlääkäreitä, lääkäreitä, joukkueenjohtajia, huoltajia sekä muita henkilöitä, jotka osallistuvat mihin tahansa SRL:n tai sen jäsenen alaiseen toimintaan.

SRL:n jäsenen edellytetään hyväksyvän tämän säännösten koskemaan myös kaikkea omaa toimintaansa.

Jokainen säännöstöön sidottu henkilö vastaa henkilökohtaisesti siitä, että hän tuntee säännösten sisällön ja noudattaa sitä, mukaan lukien tietoisuuden niistä teoista, jotka ovat omiaan rikkomaan tätä säännöstöä tai tämän säännösten tarkoitusta.”

” 3. Häirinnän ja hyväksikäytön kieltä

Urheilussa esiintyvän häirinnän ja hyväksikäytön tunnistaminen ja niiden torjuminen ovat keskeinen osa SRL:n toimintaa eettisesti kestävässä urheilukulttuurin vahvistamiseksi. SRL on sitoutunut yhdessä muiden urheilutoimijoiden kanssa kehittämään ja ottamaan käyttöön parhaat mahdolliset toimintatavat epäasiallisen käyttäytymisen lopettamiseksi. Häirintä ja hyväksikäyttö eivät kuulu urheiluun.

Henkilön ihmisarvoa tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukkaava käyttäytyminen on häirintää, jos loukkaava käyttäytyminen liittyy edellä kohdassa 2. tarkoitettuun syyhyn ja/tai käyttäytymisellä luodaan henkilöä halventava tai nöyryyttävä taikka häntä kohtaan uhkaava, vihamielinen tai hyökkäävä ilmapiiri.

Häirinnän ja hyväksikäytön eri muodot

Häirintää ja hyväksikäyttöä voi esiintyä eri muodoissa, joko yhdessä tai erikseen:
i. Psykkinen hyväksikäyttö - tarkoittaa mitä tahansa ei-toivottua tekoa, mukaan lukien vapaudenriisto, eristäminen, sanallinen hyökkäys, nimittely, nöyryyttäminen, pelottelu tai mikä tahansa muu kohtelu, joka voi vähätellä henkilön identiteettiä, ihmisarvoa ja omanarvontuntoa...”

”4.Reilu Peli

Kaiken ihmisten välisen toiminnan perusta on inhimillisyys, toisten ihmisten huomioon ottaminen sekä keskinäinen kunnioitus ja arvostus. Ihmisyyden ja elämän kunnioitus ovat myös liikunnan ja urheilun lähtökohta. Humaani ihminen ottaa huomioon toisten ihmisten tarpeet ja tunteet. Toista ihmistä tulee kohdella kuten haluaa itseään kohdeltavan. Reilu Peli on kaikkien liikunnan ja urheilun toimijoiden oikeus ja velvollisuus. Jokainen yksilö ja yhteisö kantavat yksin ja yhdessä vastuun Reilusta Pelistä. Reilun Pelin periaatteiden noudattaminen ja edistäminen hyödyttävät meitä kaikkia.

Säännöstöön sidottujen henkilöiden tulee noudattaa käytöksellään sekä suullisella että kirjallisella viestinnällään rehellisyyden, kunnioituksen, oikeudenmukaisuuden ja Reilun Pelin periaatteita sekä urheilullista asennetta, eivätkä he saa toimia tavoilla, jotka saattaisivat vahingoittaa ihmisiä tai hevosia, SRL:a tai lajin mainetta.

Epäurheilijamainen tai epäasiallinen käytös

Epäurheilijamainen tai epäasiallinen käytös on kielletty kaikessa SRL:n tai sen jäsenen toiminnassa ja se on erityisen moitittavaa kohdistuessaan joko:

a) SRL:n tai sen jäsenen toimihenkilöön...

Esimerkkejä epäurheilijamaisesta tai epäasiallisesta käytöksestä ovat muun muassa:

I. huutaminen, loukkaava tai törkeä kielenkäyttö;...”

Kurinpitolautakunnan ratkaisu

Asian arviointi

Hevosen sopimaton kohtelu

Kurinpitolautakunta katsoo selvitetyn, että Etelä-Karjalan Urheiluratsastajat ry:n 17.8.2025 järjestämässä kouluratsastuskilpailuissa Riihi-Tallilla Lappeenrannassa hevosta H lastasivat E, joka talutti hevosta ja houkutteli sitä autoon herkuilla, sekä B ja A, jotka käyttivät juoksutusliinaa ja kouluraippaa apuvälineinä. Raippaa käytti ensin A ja sen jälkeen B.

Kurinpitolautakunta toteaa, että juoksutusliinan ja kouluraipan käyttäminen hevosen ohjaamiseen lastaustilanteessa ei lähtökohtaisesti ole hevosen sopimatonta kohtelua. Tässä tapauksessa kurinpitolautakunta katsoo kuitenkin selvitetyn, että hevosta on lastaustilanteessa myös lyöty raipalla. Asiassa on esitetty eriäviä näkemyksiä siitä, kuinka voimakasta raipan käyttö on ollut ja miten se ja juoksutusliinan paine on kohdistunut hevoseen.

Kukaan asiasta lausuneista ei kerro itse nähneensä, että hevosta olisi lyöty päähän. Asiassa esitetty selvitys ei myöskään tue väitettä, jonka mukaan lastaustilanteessa apuna käytetty juoksutusliina olisi tarkoituksella asetettu siten, että sen paine kohdistuisi hevosen jalkoihin eikä takaosaan. Kysymys hevosen sopimattomasta kohtelusta kilpistyy siksi kysymykseen siitä, miten näyttö raipan käytöstä muutoin arvioidaan.

L:n, J:n ja K:n lausunnoissa todetaan, että raippaa on käytetty ohjaamaan hevosta, koska hevosautojen väliin meneminen ei ollut turvallista ja koska hevonen on jossakin tilanteessa ollut vaarassa tulla ihmisten päälle. Heidän mukaansa raippaa ei käytetty väkivaltaisesti, vaikka raipalla olikin "napautettu" hevosta ja raippa osui muutaman kerran hevosen takaosaan. Hevosta myös palkittiin herkuilla ja rapsuttamalla ja paine poistettiin, kun se liikkui oikeaan suuntaan kohti autoa. Vaikka tilanne oli hetkittäin hevoselle stressaava, heidän arvionsa mukaan hevoselle ei aiheutettu kipua tai kärsimystä. L:n, J:n ja K:n lausuntojen yhdenmukaisuus ja jopa osittainen samanasaisuus kuitenkin jossain määrin heikentävät lausuntojen uskottavuutta. L:n, J:n ja K:n lausunnot ovat myös ristiriidassa paikalla olleiden ulkopuolisten henkilöiden G:n, I:n ja F:n lausuntojen kanssa.

G, I ja F kertovat kaikki nähneensä, kuinka A on lyönyt hevosta. Gn mukaan hevosta on hevosautojen välissä lyöty kahdesti noin 4-5 kertaa. I:n mukaan tilanteessa on myös käytetty liikaa voimaa eikä raipan käyttö ole ollut oikeaoppista. F kertoo tilanteen olleen epämiellyttävä katsoa ja että hän siksi on

pyytänyt kutsumaan stewardin paikalle. G:n, I:n ja F:n lausuntojen perusteella kurinpitolautakunta katsoo selvitetyn, että A on syyllistynyt hevosen sopimattomaan kohteluun lyömällä hevosta H raipalla useita kertoja. Hevosen selässä näkyneiden jälkien yhteydestä raipan käyttöön on asiassa esitetty kuitenkin vain arveluita, eikä niistä siksi voi kurinpitolautakunnan mukaan päätellä, että hevosta olisi piiskattu voimallisesti.

B puolestaan on TPJ:n raportin mukaan myöntänyt tapahtuman omalta osaltaan. Myös kurinpitolautakunnalle antamassaan selvityksessä hän myöntää ”napauttaneensa” hevosta vasemmalle puolelle, mutta kieltää, että hevosta olisi hakattu tai että sen selässä näkyneet jäljet olisivat johtuneet raipan käytöstä.

Kaiken asiassa esitetyn selvityksen perusteella kurinpitolautakunta katsoo selvitetyn, että A ja B ovat syyllistyneet hevosen sopimattomaan kohteluun. Kurinpitolautakunta toteaa kuitenkin, että näyttö teon vakavuudesta on ristiriitaista. Esitetyn selvityksen perusteella kurinpitolautakunta arvioi, että tilanne ei ilmeisesti ole aiheuttanut hevoselle H vakavaa kipua tai kärsimystä. Ottaen lisäksi huomioon tulkinnanvaraisissa tapauksissa noudatettavan lievemmän rangaistuksen periaatteen kurinpitolautakunta katsoo, että A:n ja B:n rangaistusta mitattaessa on sovellettava rangaistusasteikon ala-asteikkoa. Kurinpitolautakunta katsoo kuitenkin, että TPJ:n B:lle antama kirjallinen huomautus ei ole riittävä seuraamus tämän menettelystä.

Epäurheilijamainen käytös

Epäurheilijamainen tai epäasiallinen käytös on kielletty kaikessa SRL:n tai sen jäsenen toiminnassa ja se on erityisen moitittavaa kohdistuessaan SRL:n tai sen jäsenen toimihenkilöön. Esimerkkejä epäurheilijamaisesta tai epäasiallisesta käytöksestä ovat muun muassa huutaminen, loukkaava tai törkeä kielenkäyttö.

Kurinpitolautakunta katsoo selvitetyn, että A on huutanut ja käyttäytynyt loukkaavasti kilpailujen stewardia kohtaan. A:n toiminta täyttää epäurheilijamaisen käytöksen tunnusmerkit. A:n epäurheilijamainen käytös on ollut erityisen moitittavaa, koska se on kohdistunut kilpailujen toimihenkilöön ja koska A SRL:n valmentaja I-tason lisenssin haltijana toimii esimerkkinä valmennettavilleen.

Päätöslauselma

Kurinpitolautakunta määrää A:lle sakkoa 200 euroa hevosen sopimattomasta kohtelusta sekä lisäksi sakkoa 400 euroa kilpailujen toimihenkilöön kohdistuneesta epäurheilijamaisesta käytöksestä. Yhteensä A:n tulee maksaa sakkoa 600 euroa.

B:lle kurinpitolautakunta määrää hänen jo saamansa huomautuksen lisäksi sakkoa 200 euroa hevosen sopimattomasta kohtelusta.

Päätöksen voimaantulo ja valitusosoitus

Tämä päätös tulee voimaan, kun se annetaan tiedoksi suullisesti tai kirjallisesti asianosaisille, mikäli tiedoksianto on mahdollista. Jos tiedoksiantoa ei voida tehdä, päättävän elimen tulee erikseen määrätä päätöksen voimaantulon aika.

Kurinpitolautakunnan päätöksistä voi valittaa Urheilun oikeusturvalautakunnalle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta sen mukaan, kuin siitä on Urheilun oikeusturvalautakunnan säännöissä erikseen määrätty. Urheilun oikeusturvalautakunta on riippumaton ja puolueeton valtakunnallinen oikeussuojaelin, jonka tehtävänä on antaa ratkaisuja urheilua koskeviin valituksiin. Henkilön tai yhteisön, joka valittaa Urheilun oikeusturvalautakunnalle, on toimitettava SRL:lle yhteenveto niistä seikoista, joihin valitus perustuu.

Päiväys ja allekirjoitus

Helsingissä 15.12.2025

Puheenjohtaja Tarja Wistin esityksen pohjalta ratkaisseet:

Tarja Wist
Pilvi Rientonen
Emma Lehtomäki
Jenna Piippo
Johanna Rasmus
Ilkka Laari
Tanja Stormbom